

prima instanță - L.Vasilevici
instanța de apel –E.Fistican, B.Bîrca, N.Traciuc,

ÎNCHEIERE

01 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de avocatul Adrian Istrati în interesele recurentului Romanciuc Andrei,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Romanciuc Andrei împotriva Ministerului Apărării privind anularea actului administrativ,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2014, prin care a fost admis apelul declarat Ministerul Apărării”, și casată hotărîrea judecătorei Centru mun. Chișinău din 06 august 2014,

c o n s t a t ă ;

La 13 decembrie 2012 Romanciuc Andrei s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Apărării privind anularea ordinului nr. 239 din 21 noiembrie 2012 privind aplicarea sancțiunii disciplinare, eliberarea din serviciul militar prin contract emis de către comandamentul Regimului de rachete antiaeriene, restabilirea în gradul de locotenent, șef echipă ochire-ofițer ochire baterie radiotehnică divizion 1 rachete antiaeriene-125 al regimului de rachete antiaeriene, încasarea din contul Ministerului Apărării a salariului stabilit pentru funcția dată din momentul concedierii din funcție pînă la data restabilirii și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor (f.d.15-16) Romanciuc Andrei a solicitat;

- Anularea ordinului Marelui Stat Major al Armatei Naționale a Republicii Moldova nr. 79 din 09 octombrie 2012.
- Anularea ordinului Ministerului Apărării nr.2-096 din 05 noiembrie 2012 și a ordinului comandamentului Regimului de rachete antiaeriene nr. 239 din 21 noiembrie 2012 privind aplicarea sancțiunii disciplinare, eliberarea din serviciul militar prin contract.
- Restabilirea în gradul de locotenent, șef echipă ochire-ofițer ochire baterie radiotehnică divizion 1 rachete antiaeriene S-125 al regimului de rachete antiaeriene.
- Încasarea din contul Ministerului Apărării a salariului stabilit pentru funcția dată din momentul concedierii din funcție pînă la data restabilirii.

- Încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, prin ordinul Ministerului Apărării al Republicii Moldova din 16 noiembrie 2012 și ordinul Comandamentului Regimentului de rachete antiaeriene nr.239 din 21 noiembrie 2012 a fost eliberat din serviciul militar prin contract în baza pct. 140 lit. K) al Regulamentului cu privire la modul de îndeplinire a serviciului militar și anume pentru comiterea delictelor ce discreditează titlul de militar.

Reiterează că la 18 septembrie 2012 Procuratura militară Chișinău a pornit în privința lui Romanciuc Andrei cauza penală nr.2012428059, în cadrul căruia a fost bănuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.368 alin.(1) Cod Penal, însă ulterior la 30 octombrie 2012, prin ordonanța procurorului militar în Procuratura militară Chișinău, în conformitate cu prevederile art.275 alin.(1) pct.3; 284, 286 Cod de Procedură Penală a fost scos de sub învinuire penală pe motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, cauza penală fiind încetată.

Consideră că a fost eliberat din funcție ilegal, deoarece conform prevederilor art.284 alin.1) Cod de Procedură Civilă scoaterea persoanei de sub urmărirea penală este actul de reabilitare în privința persoanei a oricăror acțiuni de urmărire penală în legătură cu fapta anterior imputată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 06 august 2014 acțiunea înaintată de Romaniuc Andrei a fost admisă integral.

S-a anulat ordinul nr.79 din 10 octombrie 2012 cu privire la cazul de încălcare gravă a disciplinei militare cu implicarea militarilor din cadrul Regimentului de rachete antiaeriene și Bazei de mentenanță, emis de Șef interimar Marele Stat Major al Armatei Naționale, comandat al Armatei Naționale.

S-a anulat ordinul comandamentului Regimentului de rachete antiaeriene nr. 239 din 21 noiembrie 2012 privind eliberarea lui Romaniuc Andrei din serviciul militar prin contract în rezervă.

S-a anulat ordinul Ministerului Apărării nr.2-096 din 05 noiembrie 2012 privind eliberarea din serviciul militar prin contract.

Romaniuc Andrei a fost restabilit în serviciul militar prin contract, șef echipa ochire, ofițer ochire baterie radiotehnică divizion 1 rachete antiaeriene S-125 (l.d.p Băcioi) Regiment de rachete antiaeriene.

S-a încasat din contul Ministerului Apărării al Republicii Moldova în beneficiul lui Romaniuc Andrei salariu pentru absența forțată de la serviciu militar în sumă de 69522,40 lei și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 3500 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2014, s-a admis apelul declarat de către Ministerul Apărării.

S-a casat hotărîrea judecătoriei centru mun. Chișinău din 06 august 2014 și s-a emis o nouă hotărîre prin care acțiunea înaintată de Romaniuc Andrei, s-a respins ca nefondată.

La 11 februarie 2015, avocatul Adrian Istrati în interesele recurentului Romanciuc Andrei a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd casarea acesteia și menținerea în vigoare a hotărîrii instanței de fond.

În motivarea recursului recurentul a indicat că nu este de acord cu soluția instanței de apel, o consideră ilegală și neîntemeiată.

Indică că instanța de apel a examinat cauza unilateral, încălcînd dreptul

intimatului la un proces echitabil prevăzut de art.6 și 13 CEDO. Instanța de apel eronat a aplicat prevederile legale și a admis apelul declarat de către Ministerul Apărării.

Afirmă recurentul că nu a admis careva abateri disciplinare care ar permite conducerii Ministerului Apărării sancționarea acestuia cu eliberarea din serviciul militar.

Instanța a dat o apreciere superficială circumstanțelor pricinii, nu a verificat și nu apreciat corect probele prezentate, interpretînd normele dreptului muncii în defavoarea salariatului. S-a limitat la copierea faptelor indicate în cererea de apel, fără a indica argumente concrete care au stat la baza deciziei.

Consideră că instanța de fond corect a admis acțiunea reclamantului, deoarece sancționarea acestuia și anchetele desfășurate au fost atît în contradicție cu legislația specială cît și cu practica CEDO.

Prin urmare, recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. c) și d) Cod de Procedură Civilă, care statuează expres că legea a fost interpretată eronat și a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Prin referința depusă la 16 martie 2015, Ministerul Apărării a Republicii Moldova a indicat că, la examinarea pricinii în fond s-au elucidat pe deplin toate circumstanțele de fapt și de drept, s-a dat o apreciere justă a probelor din dosar, s-a aplicat corect și justificativ prevederile normative, decizia instanței de apel fiind legală și întemeiată. A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii Curții de Apel Chișinău, decizia motivată a fost expediată în adresa participanților la proces la 23 ianuarie 2015, astfel că recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 11 februarie 2015 este depus în termen, potrivit prevederilor art.434 Cod de Procedură Civilă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în

măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de Procedură Civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purceii contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Tot odată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de către recurent poartă un caracter declarativ, se combat cu probe administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de avocatul Adrian Istrati în interesele recurentului Romanciuc Andrei în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de Procedură Civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către de avocatul Adrian Istrati în interesele recurentului Romanciuc Andrei, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Dumitru Mardari